

ઉમાશંકર જોશીનું જીવન- સાહિત્યસર્જન

ગાંધીયુગના આંદોલનો જાલીને તૈયારી થયેલા, જીશીના કવિઓમાંના મુખ્ય એક, ગુજરાતના ભાષાભવનના અધ્યક્ષને પછી કુલપતિ, સંસ્કૃત માસિકના તંત્રી ઉમાશંકર જોશી કવિ, વિવેચક, નાટ્યકાર, વાર્તાકાર, ભાષાંતરકાર, પત્રકાર, સંશોધનકાર સંપાદક તરીકે વિધવિધ સ્વરૂપે ગુજરાતી સાહિત્યમાં પ્રગટ્યાં છે. આ વિદ્યાપુરુષની સારસ્વત અવિરત ચાલુ રહી છે.

પશ્ચિમના સાહિત્ય પ્રવાહીનો ઘનિષ્ઠ સંપર્ક રાખવા ઉપરાંત સંસ્કૃત મહાકાવ્યોને પુરાળોનું ઊંડું પરિશીલન તેમાંથી કર્યું છે. દેશ પરદેશના રાજકીય સાંસ્કૃતિક બળાબળોના એ સતત માર્ભિક પર્યોપક રહ્યાં છે. સુંદરમની સર્જક લીલાને મુકાબલે ઉમાશંકરની સાહિત્ય સમૃદ્ધ વિશાળને વૈવિધ્યવંતી છે. અધ્યયન, અધ્યાપન P.E.N ને સાહિત્ય આકાદમી જેવી સંસ્થાઓ સાથે સંકળાયેલા, આંતર રાષ્ટ્રીય સંપર્ક ધરાવતા ઉમાશંકર પર ઢાકોરને ટાગોની વધારે અસર છે જ્યારે સુંદરમ્ભ, ઢાકોર, ગાંધીજીને અરવિંદથી પ્રભાવિત છે.

ગુજરાતી ઉમાશંકરની સારસ્વતો પાસાનાને બિન્ન બિન્ન પુરસ્કારીથી નવાજું છે. ‘ગંગોત્રી’ ને રાગનિતરામ સુવાર્ણિંદ્રકથી, પ્રાચીનાને નર્મદ સુવાર્ણિંદ્રને મહિદા પારિતોષિકથી, નિશીથને જ્ઞાનપીઠના પુરસ્કારથી સાક્ષાત્રાને સર્જકવર્ગમાં તો સુકુમાર પ્રકૃતિના ઉમાશંકર પ્રિય રહ્યાં છે. એમના પ્રથમ ગ્રંથ વિશ્વ શાંતિને ઢાકોરને કાલેલકરે ઉજણો આવકાર આપીને સત્કાર્યા હતા. ઉમાશંકરનું પ્રધાન વ્યક્તિત્વ કવિનું છે.

કવિ ઉમાશંકર :

વિશ્વશાંતિ, ગંગોત્રી, નિશીથ, આતિથ્ય, વસંતવર્ષા, પ્રાચીન ને મહાપ્રસ્થાન ઉમાશંકરના કાવ્યશાંખો છે જેમાં છેલ્લા બે પદ્યનાટકો છે નર્મદથી શરૂ થયેલી આવચ્ચીન કવિતાના લગભગ બધા ઉત્તમ લક્ષ્યાંગો ઉમાશંકરની કવિતામાં સુપેરે આવચ્ચીન પાખ્ય છે. પ્રકૃતિને માનવીના સંબંધો, ભવ્યતાઓનો વાસ્તવનો સુમેળ, યૂસાયેલા ગોટલાથી માંડીને વિશ્વશાંતિને વિરાટપ્રાગ્ય સુધીના વિષયો, છંદને પદ્ય સ્વરૂપનાં અવનવા પ્રયોગો લલિત કોમલ પદાવલિને રમતિયાળ શૈલીના ગીતો ચિંતન કાવ્યો બધું જ ઉમાશંકરમાં મળશે. સુંદરમની કવિતા પ્રથમ કડવી વાગી રૂપે પ્રગટ થઈ ઉમાશંકરની વિશ્વશાંતીના ગંભીર સંદેશ સાથે ઝંડકાવ્યના રૂપમાં ગંગોત્રીમાં સાથે ઝંડકાવ્યના ગંગોત્રીમાં વૈવિધ્યસભર રૂપગુણ જેવા મળે છે. કવિની પ્રતિભાનો જવલંત ઉન્મેષ નિશીથમાં જેવા મળે છે. વિરાટ પ્રાગ્ય કાવ્યો અહિ ઉમેરાય છે. વિરાટ પ્રાગ્ય ઢાકોરના આરોહણ પછીનું એ પ્રકારનું નોંધપાત્ર કાવ્ય અહી છે. આતિથ્યમાં પ્રકૃતિ, પ્રાગ્યને આત્મ ચિંતનના ઉર્મિકાવ્યો છે. એમા પાદપૂર્તિઓ પાગું છે. વસંતવર્ષા સર્જનની નવરાશનો હળવો ફાલ લાવશે. સર્જન વૃત્તિ આરામ કરતી અહી લાગી આવે છે. ઉમાશંકરની પ્રતિભાને એ કદાચ માફક ન આવે. પ્રાચીના ને મહાપ્રસ્થાનમથી ઉમાશંકરની કવિતા પદ્યનાટકો એક નવોજ પંથ શરૂ કરે છે. પ્રાચીના જ પદ્ય નાટકોમાં કાર્ગ-કૃષુગ, ગાંધારી વિશેષ કુળા સિદ્ધ છે.

પ્રાચીનામાં પૌરાણિક ભવ્યતાને ગૌરવવાળા વિષયવસ્તુની માંડાગી છે. એમાં ડિયાત્મક ઘટના અલ્ય હોવા છતાં એની ભાષાશૈલી આર્ષ વાતાવરણ, ઉચ્ચિત સંવાદો, વાર્ગ સામજસ્ય, પ્રાસબહુલત્વ, આકર્ષક, છંદોભંગિ નોંધપાત્ર છે. મહાપ્રસ્થાનમાંથી વસ્તુની પસંદગી લેખકે કરી છે. કવિની સંગંગ નાટ્યયોજ કરવાની કુશળતા, પ્રાચીનામાં હતી તે સંસ્કૃતમયતાની ગેરહાજરી, વનવેલીનો પ્રયોગ પાગું અહી જેઈ શકાય છે. મંથરા આ ગ્રંથની ઉત્તમ કૃતિ છે. પરલક્ષિતા ભાગી ઉમાશંકરની કવિતા ટણતી થઈ હોય એવું લાગે છે. કવિને નાટ્યકારનો સુયોગ બહુધા ઉમાશંકર જળવી શક્યા છે. સુંદરમ્ભ જેવા વિસ્ફોટ ભર્યા ઉર્મિ આવેશ ઉમાશંકરમાં નથી. ઉમાશંકર કાંઈક ટાઢાને શાગ્રાય. Romantic નહિ Classical વિશેષ છે. કવિ સંપત્તિમાં કદાચ આ બેમાં સુંદરમ્ભ યદે. ઉમાશંકરની કવિતા ગુજરાતી કવિતાના ૧૯૩૦ પછીના પ્રવાહોના દર્પણ જેવી સ્વર્ણ ને પ્રતિનિધિ કવિતા ગાણ્યા.

વિવેચક :

સર્જક ઉમાશંકરનું વિવેચક તરીકેનું વ્યક્તિત્વ પાગું ગુગાઢ્ય ને શ્રીસંપન્ન છે. એમની વિવેચનામાં સહદ્ય મર્મજ બહુશુત વિવેચકની અભ્યાસ નિષ્ઠા, કવિ સહજ સર્જકતા અને અભિજાત રસિકતાનો સુમેળ થયો છે. વાસવાલિમકી, કાલિદાસ જેવા પ્રતાપી પૂર્વજોની પ્રશિષ્ટ કૃતિઓ એમાં વિવેચી છે. માનવીની ભવાઈ, દીપનિર્વાણ,

પ્રતિક, છંડોલય જેવી કૃતિઓને અવલોકી છે. સાહિત્યના સ્વરૂપો, શૈલી અને સિદ્ધાંતોની વિસ્તૃત આલોચના પણ એમાંગે કરી છે. કૃતિનિષ્ઠ ને સૈદ્ધાંતિક વિવેચન આપનાર ઉમાશંકરે કવિતાનું વિવેચન વિશેષ કર્યું છે. એમના વિવેચન ગ્રંથો છે - સમસંવેદન, અભિરૂચિ, શૈલી ને સ્વરૂપ, નિરીક્ષા, કવિની સાધના, શ્રી અને સૌરભ આદિ સમસંવેદન કવિની સાધના, મંત્રકવિતા એમના મનનીય લેખો છે. મહાભારતથી લઈને આજની કવિતા સુધીના પ્રયોગોને ઉમાશંકરે તલસ્પથી અભ્યાસ કરીને સાહિત્યતત્ત્વ તથા કાવ્ય વિશેની આપણી વિભાવના પરિષ્કૃત કરી છે કૃતિ અને સર્જકને યથાર્થ સંદર્ભમાં અવલોકવાની દિશા યીધી છે ને કલારૂચિ કેળવવાનું કપું કામ બજાવું છે. સાહિત્યના ગ્રંથમાંથી અભ્યાસ કરીને સાહિત્યતત્ત્વ તથા કાવ્ય વિશેની આપણી વિભાવના પરિષ્કૃત કરી છે. સાહિત્યના ગ્રંથમાંથી અભ્યાસ કરીને સાહિત્યતત્ત્વ તથા કાવ્ય વિશેની આપણી વિભાવના પરિષ્કૃત કરી છે. સાહિત્યના ગ્રંથમાંથી અભ્યાસ કરીને સાહિત્યતત્ત્વ તથા કાવ્ય વિશેની આપણી વિભાવના પરિષ્કૃત કરી છે. એમના સર્જક પ્રતિભાઓના વિવેચનાત્મક પરિયોગો ઉમાશંકરે આપ્યા છે. એમનો સાહિત્યવિચારને સાહિત્ય અભિગમ સુસ્પષ્ટ છે. પૂર્વ પચ્ચિમના રસસિદ્ધાંતોનો તાજગીભર્યોને ગહન, પર્યોધાત્મક અનુભવ ઉમાશંકરની વિવેચના. શક્તિને સતત પરિમાર્જિત રાખતો રહ્યો છે. ઊચા સહદ્યના ગુંગો હોવાને કારાગે એમની વિવેચનામાં સ્પષ્ટ અવિષ્ય હોવા છતાં કટુતવ ક્યાંય નથી. એમની વિશાળ અભ્યાસવૃત્તિને પરિણામે વાપકદાટિકોપણથી થયેલા એમના મૂલ્યાંકનો આધી જ પક્ષાપક્ષીથી રહિત હોય છે. ઉમાશંકરની વિદ્યાપ્રતિભામાં કવિ અને વિવેચક બંનેની યુગવદ સ્થિતિ રહી છે.

અખો એક અધ્યયનમાં ને પુરાગોમાં ગુજરાતમાં સંશોધક ઉમાશંકરની પ્રવૃત્તિ અન્ય અભ્યાસીઓ માટે ઉપકારક ગાંગાય તેવી છે. અખા વિશે એમાંગે માર્મિક વિચારણા પૂરતી સજજતાથી કરી છે. અખાને સમજવા માટે એ ગ્રંથ આજેય અનિવાર્ય ગાંગાય. આ ઉપરાંત ઢાકોર કૃત ‘મહારા સોનેટ’, બાળાશંકરના ‘કલાન્ત કવિ’, હરિશ્ચંદ્ર ભણ્ણના ‘સ્વર્ણ પ્રયાગ’નું સંપાદન કર્યું છે. તો રા.વિ.પાઠક સાથે ધૂવ આનંદશંકરના લેખ સંગ્રહોનું પણ સંપાદન કર્યું છે. આ સંપાદન પ્રવૃત્તિ પણ વિવેચન પ્રવૃત્તિની અંતર્ગત સમાવી શકાય.

અન્ય સર્જન :

ગુલે પોલાંડ, શાકુતલ, ઉત્તરામયરિતના ચોકસાઈ પૂર્વકનાને પ્રાસાદિક અનુવાદો એમાંગે કર્યા છે. અને ઊચા ભાવકની પ્રતીતિ કરાવી છે. ‘પારકા જણ્યાં’ ઉમાશંકરની માત્ર એક નવલકથા છે તો શાવણી મેળો અન વિસામોમાં ઉમાશંકરની દ્રુક્વાત્માઓ સંગ્રહાઈ છે. ‘ગોઢી’ અને ‘ઉધાડીભારી’માં ઉમાશંકરે નિબંધો આપ્યાં છે. ‘સાપનારભારા’ અને ‘થહીદ’ બે એકાંકી સંગ્રહો છે. આમાં ‘સાપના ભારા’ના એકાંકીહો નોંધપાત્ર છે. ગ્રામજીવનની સૂચિ ઉમાશંકરનાં એકાંકીમાં પામીને જીવંત બની છે. તળપટી બોલીનો એમાં સામર્થ્યપૂર્વક ઉપયોગ થયો છે. એકાંકીના સ્વરૂપની માવજત અને કલાસિદ્ધિ દર્શાવતો આ સંગ્રહ એકાંકીના વિકાસમાં એક મહત્વનું સોપાન ગાણાવ્યો છે. જે કે એમાં સાહિત્યનાં તત્વ જાગાને તખ્તાલાયકીના ઓછા છે.

વિષગુપ્રસાદે ઉમાશંકરને મૂલવતાં સાચું જ કર્યું છે કે - સફુમાર હિદ્ય, તેજસ્વી બુદ્ધિ, સમર્થ કલ્પનાને ઊડા ચિંતનથી સમૃદ્ધ વ્યક્તિવાળા ઉમાશંકર આપણા અગ્રણી કવિ સાહિત્યના અનેક પ્રાન્ત સરકરનાર સાહિત્યકાર, ગુજરાતની સૂક્ષ્મ સંપત્તિ છે. એમની કૃતિઓનો ઉલ્લેખ બીજા પ્રાંતો આગણ આપણે ગૌરવથી કરી શકીએ છીએ અને માનીએ છીએ કે બીજા પ્રાંતોમાં પણ એમના જેવા સાહિત્યકાર ગાણતર જ હશે...!

૧૯૭૭-૮૦માં ઉચ્ચારાયેલા આ શબ્દો આજે ચાર દાયકા પછી સાચા પૂરવાર થયા છે એટલું જ નહિ વધારે ગંભીરને સમૃદ્ધ કરવાની જરૂર સાગે એટલા ન્યૂન પણ લાગે છે...! ઉમાશંકરની વિકસેલી સારસ્વત પ્રતિભાનું એ મહાદ ગૌરવ છે.

- ડૉ. અમી. એલ. રાવલ
શ્રી એમ.પી શાહ આર્ટસ એન્ડ સાયન્સ કોલેજ,
સુરેન્દ્રનગર